

EVROPSKI ODBOR ZA SISTEMSKA TVEGANJA

PRIPOROČILO EVROPSKEGA ODBORA ZA SISTEMSKA TVEGANJA

z dne 30. marca 2022

o spremembi Priporočila ESRB/2015/2 o ocenjevanju čezmejnih učinkov ukrepov makrobonitetne politike in njihovi prostovoljni vzajemnosti

(ESRB/2022/3)

(2022/C 206/02)

SPLOŠNI ODBOR EVROPSKEGA ODBORA ZA SISTEMSKA TVEGANJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Sporazuma o Evropskem gospodarskem prostoru ⁽¹⁾, zlasti Priloge IX k Sporazumu,

ob upoštevanju Uredbe (EU) št. 1092/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o makrobonitetnem nadzoru nad finančnim sistemom Evropske unije in ustanovitvi Evropskega odbora za sistemska tveganja ⁽²⁾ ter zlasti člena 3 in členov 16 do 18 Uredbe,

ob upoštevanju Direktive 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o dostopu do dejavnosti kreditnih institucij in bonitetnem nadzoru kreditnih institucij, spremembi Direktive 2002/87/ES in razveljavitvi direktiv 2006/48/ES in 2006/49/ES ⁽³⁾ ter zlasti oddelka II poglavja 4 naslova VII Direktive,

ob upoštevanju Sklepa ESRB/2011/1 Evropskega odbora za sistemska tveganja z dne 20. januarja 2011 o sprejetju Poslovnika Evropskega odbora za sistemska tveganja ⁽⁴⁾ in zlasti členov 18 do 20 Sklepa,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Za zagotavljanje učinkovitih in doslednih nacionalnih ukrepov makrobonitetne politike je treba priznavanje, ki se zahteva po pravu Unije, dopolniti s prostovoljno vzajemnostjo.
- (2) Cilj okvira za prostovoljno vzajemnost ukrepov makrobonitetne politike, določenega v Priporočilu ESRB/2015/2 Evropskega odbora za sistemska tveganja (ESRB) ⁽⁵⁾, je zagotoviti, da se za vse ukrepe makrobonitetne politike, ki temeljijo na izpostavljenosti in se aktivirajo v eni državi članici, zagotovi vzajemnost v drugih državah članicah.

⁽¹⁾ UL L 1, 3.1.1994; str. 3.

⁽²⁾ UL L 331, 15.12.2010, str. 1.

⁽³⁾ UL L 176, 27.6.2013, str. 338.

⁽⁴⁾ UL C 58, 24.2.2011, str. 4.

⁽⁵⁾ Priporočilo ESRB/2015/2 Evropskega odbora za sistemska tveganja z dne 15. decembra 2015 o ocenjevanju čezmejnih učinkov ukrepov makrobonitetne politike in njihovi prostovoljni vzajemnosti (UL C 97, 12.3.2016, str. 9).

- (3) Nationale Bank van België/Banque Nationale de Belgique (NBB/BNB) je 11. januarja 2022 v vlogi imenovanega organa za namene člena 133(12) Direktive 2013/36/EU v skladu s členom 133(9) navedene direktive ESRB uradno obvestila, da namerava določiti stopnjo blažilnika sistemskih tveganj, da bi preprečila in zmanjšala makrobonitetna ali sistemska tveganja, ki izhajajo iz izpostavljenosti po pristopu na podlagi notranjih bonitetnih ocen (IRB), zavarovanih s stanovanjskimi nepremičninami, ki se nahajajo v Belgiji. Načrtovani blažilnik sistemskih tveganj se bo uporabljal za domače kreditne institucije in podrejene družbe, katerih nadrejena oseba ima sedež v drugi državi članici.
- (4) Ukrep začne veljati 1. maja 2022 in nadomešča obstoječi strožji nacionalni ukrep, sprejet v skladu s členom 458(2)(d)(iv) Uredbe (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁶⁾, ki obsega pribitek k uteži tveganja in multiplikator za izpostavljenosti na drobno, zavarovane s stanovanjskimi nepremičninami, ki se nahajajo v Belgiji, ter se uporablja za vse domače kreditne institucije, ki uporabljajo pristop IRB. Obdobje uporabe obstoječega strožjega nacionalnega ukrepa se izteče 30. aprila 2022.
- (5) NBB/BNB je 11. januarja 2022 ESRB v skladu s členom 134(5) Direktive 2013/36/EU predložila prošnjo za vzajemnost blažilnika sistemskih tveganj.
- (6) Na podlagi prošnje za vzajemnost ukrepa v drugih državah članicah, ki jo je predložila NBB/BNB, in da bi preprečili uresničevanje negativnih čezmejnih učinkov v obliki uhajanj in regulativne arbitraže, ki bi bili lahko posledica izvajanja ukrepa makrobonitetne politike, ki se bo začel uporabljati v Belgiji, je splošni odbor ESRB odločil, da tudi ta ukrep vključi na seznam ukrepov makrobonitetne politike, za katere se priporoča zagotovitev vzajemnosti v skladu s Priporočilom ESRB/2015/2.
- (7) Zato je treba Priporočilo ESRB/2015/2 ustrezno spremeniti –

SPREJEL NASLEDNJE PRIPOROČILO:

Spremembe

Priporočilo ESRB/2015/2 se spremeni:

1. v oddelku 1 se podpriporočilo C(1) nadomesti z naslednjim:

„1. Ustreznim organom se priporoča, da zagotovijo vzajemnost ukrepov makrobonitetne politike, ki jih sprejmejo drugi ustrezni organi in jih ESRB priporoča za vzajemnost. Priporočila se zagotovitev vzajemnosti naslednjih ukrepov, kakor so podrobneje opisani v Prilogi:

Belgija:

— stopnja blažilnika sistemskih tveganj v višini 9 % za vse izpostavljenosti na drobno po pristopu IRB do fizičnih oseb, zavarovane s stanovanjskimi nepremičninami, ki se nahajajo v Belgiji;

Francija:

— poostreitev omejitve velikih izpostavljenosti iz člena 395(1) Uredbe (EU) št. 575/2013 za izpostavljenosti do visoko zadolženih velikih nefinančnih družb s sedežem v Franciji na 5 odstotkov temeljnega kapitala, ki se uporablja v skladu s členom 458(2)(d)(ii) Uredbe (EU) št. 575/2013 za globalne sistemske pomembne institucije (GSPI) in druge sistemske pomembne institucije (DSPI) na najvišji ravni bančne bonitetne konsolidacije;

⁽⁶⁾ Uredba (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o bonitetnih zahtevah za kreditne institucije in o spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 (UL L 176, 27.6.2013, str. 1).

Litva:

- stopnja blažilnika sistemskih tveganj v višini 2 % za vse izpostavljenosti na drobno do fizičnih oseb, ki so rezidenti Republike Litve, zavarovane s stanovanjskimi nepremičninami;

Luksemburg:

- pravno zavezujoče mejne vrednosti razmerja med vrednostjo kredita in vrednostjo nepremičnine (razmerje LTV) za nove hipotekarne kredite za stanovanjske nepremičnine, ki se nahajajo v Luksemburgu, z različnimi mejnimi vrednostmi, ki se uporabijo za različne kategorije kreditodajalcev:
 - (a) mejna vrednost razmerja LTV v višini 100 % za nove kupce, ki kupujejo svoje primarno prebivališče;
 - (b) mejna vrednost razmerja LTV v višini 90 % za druge kupce, tj. kupce, ki niso novi kupci in kupujejo svoje primarno prebivališče. Ta mejna vrednost se izvaja sorazmerno s pomočjo olajšave za del portfelja. Natančneje, kreditodajalci lahko izdajo 15 % portfelja novih hipotekarnih kreditov, odobrenih navedenim kreditodajalcem, z razmerjem LTV, višjim od 90 %, vendar pod najvišjim razmerjem LTV v višini 100 %;
 - (c) mejna vrednost razmerja LTV v višini 80 % za druge hipotekarne kredite (vključno s segmentom nepremičnin, kupljenih z namenom oddaje);

Nizozemska:

- najnižja povprečna utež tveganja, ki se uporablja v skladu s členom 458(2)(d)(vi) Uredbe (EU) št. 575/2013 za kreditne institucije, ki so pridobile dovoljenje na Nizozemskem in za izračun regulativnih kapitalskih zahtev uporabljajo pristop IRB, v zvezi z njihovim portfeljem izpostavljenosti do fizičnih oseb, zavarovanih s stanovanjskimi nepremičninami, ki se nahajajo na Nizozemskem. Pri vsaki postavki izpostavljenosti, ki sodi v okvir ukrepa, se za del kredita, ki ne presega 55 % tržne vrednosti nepremičnine, s katero je kredit zavarovan, dodeli utež tveganja v višini 12 %, za preostali del kredita pa se dodeli utež tveganja v višini 45 %. Najnižja povprečna utež tveganja portfelja je enaka z izpostavljenostjo tehtanemu povprečju uteži tveganja posameznih kreditov;

Norveška:

- stopnja blažilnika sistemskih tveganj v višini 4,5 % za izpostavljenosti na Norveškem, ki se uporablja v skladu s členom 133 Direktive 2013/36/EU, kakor se uporablja za Norveško in na Norveškem od 1. januarja 2020 v skladu s pogoji iz Sporazuma o Evropskem gospodarskem prostoru (*) (Sporazum EGP) (v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2013/36/EU, kakor se uporablja za Norveško in na Norveškem od 1. januarja 2020), za vse kreditne institucije, ki so pridobile dovoljenje na Norveškem;
- spodnja meja za povprečno utež tveganja v višini 20 % za izpostavljenosti do stanovanjskih nepremičnin na Norveškem, ki se uporablja v skladu s členom 458(2)(d)(vi) Uredbe (EU) št. 575/2013, kakor se uporablja za Norveško in na Norveškem od 1. januarja 2020 v skladu s pogoji iz Sporazuma EGP (v nadaljnjem besedilu: Uredba (EU) št. 575/2013, kakor se uporablja za Norveško in na Norveškem od 1. januarja 2020), za kreditne institucije, ki so pridobile dovoljenje na Norveškem in za izračun regulativnih kapitalskih zahtev uporabljajo pristop IRB;
- spodnja meja za povprečno utež tveganja v višini 35 % za izpostavljenosti do poslovnih nepremičnin na Norveškem, ki se uporablja v skladu s členom 458(2)(d)(vi) Uredbe (EU) št. 575/2013, kakor se uporablja za Norveško in na Norveškem od 1. januarja 2020, za kreditne institucije, ki so pridobile dovoljenje na Norveškem in za izračun regulativnih kapitalskih zahtev uporabljajo pristop IRB;

Švedska:

- posamezni instituciji lastna spodnja meja za z izpostavljenostjo tehtano povprečje uteži tveganja, ki se uporabljajo za portfelj izpostavljenosti na drobno do dolžnikov z rezidentstvom na Švedskem, zavarovanih z nepremičninami, v višini 25 odstotkov, ki se uporablja v skladu s členom 458(2)(d)(vi) Uredbe (EU) št. 575/2013 za kreditne institucije, ki so pridobile dovoljenje na Švedskem in za izračun regulativnih kapitalskih zahtev uporabljajo pristop IRB.

(*) UL L 13.1.1994, str. 3.;

V Frankfurtu na Majni, 30. marca 2022

Vodja sekretariata ESRB
V imenu splošnega odbora ESRB
Francesco MAZZAFERRO

PRILOGA

Priloga k Priporočilu ESRB/2015/2 se nadomesti z naslednjim:

„PRILOGA

Belgija**Stopnja blažilnika sistemskih tveganj v višini 9 % za vse izpostavljenosti na drobno po pristopu IRB, zavarovane s stanovanjskimi nepremičninami, ki se nahajajo v Belgiji.**I. Opis ukrepa

1. Z belgijskim ukrepom, ki se uporablja v skladu s členom 133 Direktive 2013/36/EU, se določa stopnja blažilnika sistemskih tveganj v višini 9 % za izpostavljenosti na drobno po pristopu IRB do fizičnih oseb, zavarovane s stanovanjskimi nepremičninami, ki se nahajajo v Belgiji (izpostavljenosti, ki niso neplačane, in neplačane izpostavljenosti).

II. Vzajemnost

2. Ustreznim organom se priporoča, da zagotovijo vzajemnost belgijskega ukrepa tako, da ga uporabijo za izpostavljenosti na drobno po pristopu IRB do fizičnih oseb, zavarovane s stanovanjskimi nepremičninami, ki se nahajajo v Belgiji (izpostavljenosti, ki niso neplačane, in neplačane izpostavljenosti). Namesto tega se lahko vzajemnost ukrepa zagotovi z uporabo naslednjega obsega poročanja COREP: izpostavljenosti na drobno do posameznikov po pristopu IRB, zavarovane s stanovanjskimi nepremičninami, ki se nahajajo v Belgiji (izpostavljenosti, ki niso neplačane, in neplačane izpostavljenosti).
3. Če v jurisdikciji ustreznih organov ni na voljo enak ukrep makrobonitetne politike, se jim priporoča, da po posvetovanju z ESRB uporabijo ukrep makrobonitetne politike, ki je na voljo v njihovi jurisdikciji in katerega učinek je najbolj enakovreden učinku zgoraj navedenega ukrepa, ki se priporoča za vzajemnost, vključno s sprejetjem nadzorniških ukrepov in uporabo nadzorniških pooblastil, določenih v oddelku IV poglavja 2 naslova VII Direktive 2013/36/EU. Ustreznim organom se priporoča, da enakovreden ukrep sprejmejo najpozneje v štirih mesecih po objavi tega priporočila v *Uradnem listu Evropske unije*.

III. Prag pomembnosti

4. Ukrep dopolnjuje posamezni instituciji lasten prag pomembnosti, ki ustrezne organe, ki zagotavljajo vzajemnost ukrepa, usmerja pri morebitni uporabi načela *de minimis*. Institucije se lahko izvzamejo iz zahteve glede blažilnika sistemskih tveganj, če njihove izpostavljenosti do zadevnega sektorja ne presegajo 2 milijard EUR. Zato se vzajemnost zahteva samo, kadar je presežen posamezni instituciji lasten prag.
5. V skladu z oddelkom 2.2.1 Priporočila ESRB/2015/2 je prag pomembnosti v višini 2 milijard EUR najvišja priporočena raven praga. Ustrezni organi, ki zagotavljajo vzajemnost, lahko zato namesto uporabe priporočenega praga določijo nižji prag za svoje jurisdikcije, kjer je to primerno, ali zagotovijo vzajemnost ukrepa brez praga pomembnosti.

Francija**Poostriitev omejitve velikih izpostavljenosti iz člena 395(1) Uredbe (EU) št. 575/2013 za izpostavljenosti do visoko zadolženih velikih nefinančnih družb s sedežem v Franciji na 5 odstotkov temeljnega kapitala, ki se uporablja v skladu s členom 458(2)(d)(ii) Uredbe (EU) št. 575/2013 za globalne sistemsko pomembne institucije (GSPI) in druge sistemsko pomembne institucije (DSPI) na najvišji ravni bančne bonitetne konsolidacije.**I. Opis ukrepa

1. Francoski ukrep, ki se uporablja v skladu s členom 458(2)(d)(ii) Uredbe (EU) št. 575/2013 in velja za GSPI in DSPI na najvišji ravni bančne bonitetne konsolidacije (ne na subkonsolidirani ravni), obsega poostriitev omejitve velikih izpostavljenosti, ki se nanaša na izpostavljenosti do visoko zadolženih velikih nefinančnih družb s sedežem v Franciji, na 5 odstotkov njihovega temeljnega kapitala.

2. Nefinančna družba je opredeljena kot fizična ali pravna oseba zasebnega prava s sedežem v Franciji, ki spada na svoji ravni in na najvišji ravni konsolidacije v sektor nefinančnih družb, kakor je opredeljen v točki 2.45 Priloge A k Uredbi (EU) št. 549/2013 Evropskega parlamenta in Sveta (*).
3. Ukrep se uporablja za izpostavljenosti do nefinančnih družb s sedežem v Franciji in za izpostavljenosti do skupin povezanih nefinančnih družb, na naslednji način:
 - (a) v primeru nefinančnih družb, ki so del skupine povezanih nefinančnih družb, ki ima na najvišji ravni konsolidacije sedež v Franciji, se ukrep uporablja za vsoto neto izpostavljenosti do skupine in vseh njenih povezanih subjektov v smislu točke 39 člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013;
 - (b) v primeru nefinančnih družb, ki so del skupine povezanih nefinančnih družb, ki ima na najvišji ravni konsolidacije sedež zunaj Francije, se ukrep uporablja za vsoto:
 - (i) izpostavljenosti do nefinančnih družb s sedežem v Franciji;
 - (ii) izpostavljenosti do subjektov v Franciji ali v tujini, ki jih nefinančne družbe iz točke (i) neposredno ali posredno obvladujejo v smislu točke 39 člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013, in
 - (iii) izpostavljenosti do subjektov v Franciji ali v tujini, ki so ekonomsko odvisni od nefinančnih družb iz točke (i) v smislu točke 39 člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013.

Nefinančne družbe, ki nimajo sedeža v Franciji ter niso podrejene družbe nefinančne družbe s sedežem v Franciji ali od nje ekonomsko odvisni subjekti in jih neposredno ali posredno ne obvladuje nefinančna družba s sedežem v Franciji, torej ne sodijo v okvir ukrepa.

V skladu s členom 395(1) Uredbe (EU) št. 575/2013 se ukrep uporablja po upoštevanju učinka tehnik za zmanjševanje kreditnega tveganja in izvzetij v skladu s členi 399 do 403 Uredbe (EU) št. 575/2013.

4. GSPI ali DSPI mora šteti nefinančno družbo s sedežem v Franciji za veliko, če znaša njena originalna izpostavljenost do te nefinančne družbe ali skupine povezanih nefinančnih družb v smislu odstavka 3 najmanj 300 milijonov EUR. Vrednost originalne izpostavljenosti se izračuna v skladu s členoma 389 in 390 Uredbe (EU) št. 575/2013 pred upoštevanjem učinka tehnik za zmanjševanje kreditnega tveganja in izvzetij, določenih v členih 399 do 403 Uredbe (EU) št. 575/2013, kakor se poroča v skladu s členom 9 Izvedbene uredbe Komisije (EU) št. 680/2014 (**).
5. Nefinančna družba se šteje za visoko zadolženo, če je njen količnik finančnega vzvoda višji od 100 odstotkov in količnik kritja finančnih stroškov nižji od tri, izračunano na najvišji ravni konsolidacije skupine na naslednji način:
 - (a) količnik finančnega vzvoda je razmerje med skupnim dolgom brez gotovine in lastniškim kapitalom in
 - (b) količnik kritja finančnih stroškov je razmerje med dodano vrednostjo, povečano za subvencije za poslovanje in zmanjšano za: (i) plače; (ii) davke in dajatve iz poslovanja; (iii) druge neto običajne izdatke za poslovanje brez neto stroškov obresti in podobnih stroškov in (iv) deprecijacijo in amortizacijo, na eni strani ter stroški obresti in podobnimi stroški na drugi strani.

Količniki se izračunajo na podlagi računovodskih agregatov, opredeljenih v skladu z veljavnimi standardi, kakor so predstavljeni v računovodskih izkazih nefinančne družbe, ki jih po potrebi potrdi pooblaščen računovodja.

II. Vzajemnost

6. Ustreznim organom se priporoča, da zagotovijo vzajemnost francoskega ukrepa tako, da ga uporabijo za GSPI in DSPI, ki so pridobile dovoljenje v matični državi članici, na najvišji ravni bančne bonitetne konsolidacije v njihovi jurisdikciji.
7. Če v jurisdikciji ustreznih organov ni na voljo enak ukrep makrobonitetne politike, se jim v skladu s podpriporočilom C(2) priporoča, da po posvetovanju z ESRB uporabijo ukrep makrobonitetne politike, ki je na voljo v njihovi jurisdikciji in katerega učinek je najbolj enakovreden učinku zgoraj navedenega ukrepa, ki se priporoča za vzajemnost. Ustreznim organom se priporoča, da enakovreden ukrep sprejmejo najpozneje v šestih mesecih po objavi tega priporočila v *Uradnem listu Evropske unije*.

III. Prag pomembnosti

8. Ukrep dopolnjuje sestavljen prag pomembnosti, ki ustrezne organe, ki zagotavljajo vzajemnost, usmerja pri morebitni uporabi načela *de minimis* in ga sestavljajo:
 - (a) prag v višini 2 milijard EUR za skupne originalne izpostavljenosti GSPI in DSPI, ki so pridobile dovoljenje v matični državi članici, na najvišji ravni bančne bonitetne konsolidacije do francoskega sektorja nefinančnih družb;
 - (b) prag v višini 300 milijonov EUR, ki se uporablja za GSPI in DSPI, ki so pridobile dovoljenje v matični državi članici in dosežajo ali presegajo prag iz točke (a), za:
 - (i) posamezno originalno izpostavljenost do nefinančne družbe s sedežem v Franciji;
 - (ii) vsoto originalnih izpostavljenosti do skupine povezanih nefinančnih družb, ki ima na najvišji ravni konsolidacije sedež v Franciji, izračunano v skladu z odstavkom 3(a);
 - (iii) vsoto originalnih izpostavljenosti do nefinančnih družb s sedežem v Franciji, ki so del skupine povezanih nefinančnih družb, ki ima na najvišji ravni konsolidacije sedež zunaj Francije, kakor se poroča na podlagi predlog C 28.00 in C 29.00 iz Priloge VIII k Izvedbeni uredbi (EU) št. 680/2014;
 - (c) prag v višini 5 odstotkov temeljnega kapitala GSPI ali DSPI na najvišji ravni konsolidacije za izpostavljenosti, opredeljene v točki (b), po upoštevanju učinka tehnik za zmanjševanje kreditnega tveganja in izvzetij v skladu s členi 399 do 403 Uredbe (EU) št. 575/2013.

Pragova iz odstavkov (b) in (c) se uporabljata ne glede na to, ali je ustrezní subjekt ali nefinančna družba visoko zadolžena ali ne.

Vrednost originalne izpostavljenosti iz odstavkov (a) in (b) se izračuna v skladu s členoma 389 in 390 Uredbe (EU) št. 575/2013 pred upoštevanjem učinka tehnik za zmanjševanje kreditnega tveganja in izvzetij, določenih v členih 399 do 403 Uredbe (EU) št. 575/2013, kakor se poroča v skladu s členom 9 Izvedbene uredbe (EU) št. 680/2014.

9. V skladu z oddelkom 2.2.1 Priporočila ESRB/2015/2 lahko ustrezni organi zadevne države članice izvzamejo GSPI ali DSPI, ki so pridobile dovoljenje v matični državni članici, na najvišji ravni bančne bonitetne konsolidacije, ki ne presegajo sestavljenega praga pomembnosti iz odstavka 8. Ustrezni organi morajo pri uporabi praga pomembnosti spremljati pomembnost izpostavljenosti GSPI in DSPI, ki so pridobile dovoljenje v matični državi članici, do francoskega sektorja nefinančnih družb ter koncentracijo izpostavljenosti GSPI in DSPI, ki so pridobile dovoljenje v matični državi članici, do velikih nefinančnih družb s sedežem v Franciji, pri tem pa se jim priporoča, da uporabijo francoski ukrep za predhodno izvzete GSPI ali DSPI, ki so pridobile dovoljenje v matični državi članici, na najvišji ravni bančne bonitetne konsolidacije, kadar se preseže sestavljeni prag pomembnosti iz člena 8. Ustrezne organe se tudi spodbuja, da druge udeležence na trgu v svoji jurisdikciji opozorijo na sistemska tveganja, povezana s povečanim finančnim vzvodom velikih nefinančnih družb s sedežem v Franciji.

10. Kadar v zadevnih državah članicah ni pridobila dovoljenja nobena GSPI in nobena DSPI na najvišji ravni bančne bonitetne konsolidacije, ki bi imela izpostavljenosti do francoskega sektorja nefinančnih družb nad pragom pomembnosti iz odstavka 8, se lahko ustrezni organi zadevnih držav članic odločijo, da ne zagotovijo vzajemnosti francoskega ukrepa, kakor je določeno v oddelku 2.2.1 Priporočila ESRB/2015/2. V tem primeru morajo ustrezni organi spremljati pomembnost izpostavljenosti GSPI in DSPI, ki so pridobile dovoljenje v matični državi članici, do francoskega sektorja nefinančnih družb ter koncentracijo izpostavljenosti GSPI in DSPI, ki so pridobile dovoljenje v matični državi članici, do velikih nefinančnih družb s sedežem v Franciji, pri tem pa se jim priporoča, da zagotovijo vzajemnost francoskega ukrepa, ko GSPI ali DSPI na najvišji ravni bančne bonitetne konsolidacije preseže sestavljeni prag pomembnosti iz odstavka 8. Ustrezne organe se tudi spodbuja, da druge udeležence na trgu v svoji jurisdikciji opozorijo na sistemska tveganja, povezana s povečanim finančnim vzvodom velikih nefinančnih družb s sedežem v Franciji.
11. V skladu z oddelkom 2.2.1 Priporočila ESRB/2015/2 je sestavljeni prag pomembnosti iz odstavka 8 najvišja priporočena raven praga. Ustrezni organi, ki zagotavljajo vzajemnost, lahko zato namesto uporabe priporočenega praga določijo nižji prag za svoje jurisdikcije, kjer je to primerno, ali zagotovijo vzajemnost ukrepa brez praga pomembnosti.

Litva

Stopnja blažilnika sistemskih tveganj v višini 2 % za vse izpostavljenosti na drobno do fizičnih oseb, ki so rezidenti Republike Litve, zavarovane s stanovanjskimi nepremičninami.

I. Opis ukrepa

1. Z litovskim ukrepom, ki se uporablja v skladu s členom 133 Direktive 2013/36/EU, se določa stopnja blažilnika sistemskih tveganj v višini 2 % za vse izpostavljenosti na drobno do fizičnih oseb v Litvi, ki so zavarovane s stanovanjskimi nepremičninami.

II. Vzajemnost

2. Ustreznim organom se priporoča, da zagotovijo vzajemnost litovskega ukrepa tako, da ga uporabijo za podružnice, ki se nahajajo v Litvi in so podružnice kreditnih institucij, ki so pridobile dovoljenje v matični državi članici, ter za neposredne čezmejne izpostavljenosti do fizičnih oseb v Litvi, ki so zavarovane s stanovanjskimi nepremičninami. Pomemben delež skupnega stanja hipotekarnih kreditov imajo podružnice tujih bank, ki poslujejo v Litvi, zato bi vzajemnost ukrepa v drugih državah članicah pripomogla k enakim konkurenčnim pogojem ter zagotavljanju, da bodo vsi pomembni udeleženci na trgu upoštevali povečano tveganje na področju stanovanjskih nepremičnin v Litvi in izboljšali svojo odpornost.
3. Če v jurisdikciji ustreznih organov ni na voljo enak ukrep makrobonitetne politike, se jim priporoča, da po posvetovanju z ESRB uporabijo ukrep makrobonitetne politike, ki je na voljo v njihovi jurisdikciji in katerega učinek je najbolj enakovreden učinku zgoraj navedenega ukrepa, ki se priporoča za vzajemnost, vključno s sprejetjem nadzorniških ukrepov in uporabo nadzorniških pooblastil, določenih v oddelku IV poglavja 2 naslova VII Direktive 2013/36/EU. Ustreznim organom se priporoča, da enakovreden ukrep sprejmejo najpozneje v štirih mesecih po objavi tega priporočila v *Uradnem listu Evropske unije*.

III. Prag pomembnosti

4. Ukrep dopolnjuje posamezni instituciji lasten prag pomembnosti, ki ustrezne organe, ki zagotavljajo vzajemnost ukrepa, usmerja pri morebitni uporabi načela *de minimis*. Institucije se lahko izvzamejo iz zahteve glede blažilnika sistemskih tveganj, če njihove izpostavljenosti do zadevnega sektorja ne presegajo 50 milijonov EUR, kar je približno 0,5 % zadevnih izpostavljenosti celotnega sektorja kreditnih institucij v Litvi. Zato se vzajemnost zahteva samo, kadar je presežen posamezni instituciji lasten prag.
5. Utemeljitev tega praga:
 - a. čim bolj je treba zmanjšati možnost regulativne razdrobljenosti, saj se bo enak prag pomembnosti uporabljal tudi za kreditne institucije, ki so pridobile dovoljenje v Litvi;
 - b. z uporabo tega praga pomembnosti bi pripomogli k zagotavljanju enakih konkurenčnih pogojev, ker bi zahteva glede blažilnika sistemskih tveganj veljala za institucije s podobno velikimi izpostavljenostmi;

- c. prag je pomemben za finančno stabilnost, saj bo prihodnje gibanje tveganja na področju stanovanjskih nepremičnin odvisno predvsem od dogajanja na stanovanjskem trgu, ki je delno odvisno od količine novih kreditov, izdanih za nakup stanovanjskih nepremičnin. Zato bi se moral ukrep uporabljati za tržne udeležence, ki so dejavni na tem trgu, četudi njihov portfelj hipotekarnih kreditov ni tako velik kot pri največjih kreditodajalcih.
6. V skladu z oddelkom 2.2.1 Priporočila ESRB/2015/2 je prag pomembnosti v višini 50 milijonov EUR najvišja priporočena raven praga. Ustrezni organi, ki zagotavljajo vzajemnost, lahko zato namesto uporabe priporočenega praga določijo nižji prag za svoje jurisdikcije, kjer je to primerno, ali zagotovijo vzajemnost ukrepa brez praga pomembnosti.

Luksemburg:

Pravno zavezujoče mejne vrednosti razmerja med vrednostjo kredita in vrednostjo nepremičnine (razmerje LTV) za nove hipotekarne kredite za stanovanjske nepremičnine, ki se nahajajo v Luksemburgu, z različnimi mejnimi vrednostmi, ki se uporabijo za različne kategorije kreditorejmalcev:

- (a) **mejna vrednost razmerja LTV v višini 100 % za nove kupce, ki kupujejo svoje primarno prebivališče;**
- (b) **mejna vrednost razmerja LTV v višini 90 % za druge kupce, tj. kupce, ki niso novi kupci in kupujejo svoje primarno prebivališče. Ta mejna vrednost se izvaja sorazmerno s pomočjo olajšave za del portfelja. Natančneje, kreditodajalci lahko izdajo 15 % portfelja novih hipotekarnih kreditov, odobrenih navedenim kreditorejmalcem, z razmerjem LTV, višjim od 90 %, vendar pod najvišjim razmerjem LTV v višini 100 %;**
- (c) **mejna vrednost razmerja LTV v višini 80 % za druge hipotekarne kredite (vključno s segmentom nepremičnin, kupljenih z namenom oddaje).**

I. Opis ukrepa

1. Luksemburški organi so aktivirali pravno zavezujoče mejne vrednosti razmerja LTV za nove hipotekarne kredite za stanovanjske nepremičnine, ki se nahajajo v Luksemburgu. Na podlagi priporočila odbora *Comité du Risque Systémique* (odbor za sistemsko tveganje) (***) je *Commission de Surveillance du Secteur Financier* (komisija za nadzor finančnega sektorja) (****) delovala usklajeno s centralno banko Banque centrale du Luxembourg in aktivirala mejne vrednosti razmerja LTV, ki so različne za tri kategorije kreditorejmalcev. Mejne vrednosti razmerja LTV za vsako od treh kategorij so naslednje:
- (a) mejna vrednost razmerja LTV v višini 100 % za nove kupce, ki kupujejo svoje primarno prebivališče;
- (b) mejna vrednost razmerja LTV v višini 90 % za druge kupce, tj. kupce, ki niso novi kupci in kupujejo svoje primarno prebivališče. Ta mejna vrednost se izvaja sorazmerno s pomočjo olajšave za del portfelja. Natančneje, kreditodajalci lahko izdajo 15 % portfelja novih hipotekarnih kreditov, odobrenih navedenim kreditorejmalcem, z razmerjem LTV, višjim od 90 %, vendar pod najvišjim razmerjem LTV v višini 100 %;
- (c) mejna vrednost razmerja LTV v višini 80 % za druge hipotekarne kredite (vključno s segmentom nepremičnin, kupljenih z namenom oddaje).
2. Razmerje LTV je razmerje med vsoto vseh kreditov ali obrokov kreditov, ki jih je kreditorejmalec zavaroval s stanovanjsko nepremičnino ob odobritvi kredita, in vrednostjo nepremičnine ob istem času.
3. Mejne vrednosti razmerja LTV se uporabljajo neodvisno od vrste lastništva (tj. popolno lastništvo, pravica do uporabe, gola lastnina).
4. Navedeni ukrep se uporablja za vsakega zasebnega kreditorejmalca, ki vzame hipotekarni kredit za nakup stanovanjske nepremičnine v Luksemburgu za neposlovne namene. Ta ukrep se uporabi tudi, če kreditorejmalec za izvedbo tega posla uporabi pravno strukturo, kot je družba za naložbe v nepremičnine, in v primeru skupnih vlog. 'Stanovanjske nepremičnine' vključujejo stavbna zemljišča, ne glede na to, ali so se gradbena dela začela takoj po nakupu, ali po nekaj letih. Ta ukrep se uporabi tudi, če se kreditorejmalcu odobri kredit za nakup nepremičnine s pogodbo za dolgoročen najem. Nepremičnina je lahko namenjena bivanju lastnika ali oddaji.

II. Vzajemnost

5. Državam članicam, katerih kreditne institucije, zavarovalne družbe in osebe, ki poklicno opravljajo dejavnost kreditiranja (dajalci hipotekarnih kreditov), imajo zadevne pomembne kreditne izpostavljenosti do Luksemburga v obliki neposrednih čezmejnih kreditov, se priporoča zagotovitev vzajemnosti luksemburškega ukrepa v njihovi jurisdikciji. Če v jurisdikciji ustreznih organov ni na voljo enak ukrep za vse zadevne čezmejne izpostavljenosti, bi ti morali uporabiti ukrepe, ki so na voljo in katerih učinek je najbolj enakovreden učinku aktiviranega ukrepa makrobonitetne politike.

6. Države članice morajo v skladu s priporočilom D Priporočila ESRB 2015/2 ESRB uradno obvestiti, da so zagotovile vzajemnost luksemburškega ukrepa ali uporabile izjeme *de minimis*. To uradno obvestilo je treba predložiti najpozneje v enem mesecu po sprejetju vzajemnega ukrepa, pri tem pa uporabiti ustrezno predlogo, ki je objavljena na spletni strani ESRB. ESRB bo uradna obvestila objavil na svoji spletni strani, s čimer bo javnost seznanil z nacionalnimi odločitvami o vzajemnosti. Ta objava bo vključevala vse izjeme v državah članicah, ki zagotavljajo vzajemnost, in njihovo zavezo, da bodo spremljale uhajanja in ukrepale, če bi bilo potrebno.
7. Državam članicam se priporoča, da zagotovijo vzajemnost ukrepa v treh mesecih po objavi tega priporočila v *Uradnem listu Evropske unije*.

III. Prag pomembnosti

8. Ta ukrep dopolnjujeta dva praga pomembnosti, ki države članice, ki zagotavljajo vzajemnost, usmerjata pri morebitni uporabi načela *de minimis*: posamezni državi lasten prag pomembnosti in posamezni instituciji lasten prag pomembnosti. Posamezni državi lasten prag pomembnosti za skupno čezmejno hipotekarno kreditiranje v Luksemburg je 350 milijonov EUR, kar ustreza približno 1 % skupnega domačega trga hipotekarnih kreditov za stanovanjske nepremičnine v decembru 2020. Posamezni instituciji lasten prag pomembnosti za skupno čezmejno hipotekarno kreditiranje v Luksemburg je 35 milijonov EUR, kar ustreza približno 0,1 % skupnega domačega trga hipotekarnih kreditov za stanovanjske nepremičnine v decembru 2020. Vzajemnost se zahteva samo, kadar sta presežena posamezni državi in posamezni instituciji lasten prag.

Nizozemska

Najnižja povprečna utež tveganja, ki se uporablja za kreditne institucije, ki uporabljajo pristop IRB, v zvezi z njihovim portfeljem izpostavljenosti do fizičnih oseb, zavarovanih s stanovanjskimi nepremičninami, ki se nahajajo na Nizozemskem. Pri vsaki postavki izpostavljenosti, ki sodi v okvir ukrepa, se za del kredita, ki ne presega 55 % tržne vrednosti nepremičnine, s katero je kredit zavarovan, dodeli utež tveganja v višini 12 %, za preostali del kredita pa se dodeli utež tveganja v višini 45 %. Najnižja povprečna utež tveganja portfelja je enaka z izpostavljenostjo tehtanemu povprečju uteži tveganja posameznih kreditov.

I. Opis ukrepa

1. Z nizozemskim ukrepom, ki se uporablja v skladu s členom 458(2)(d)(vi) Uredbe (EU) št. 575/2013, se določa najnižja povprečna utež tveganja za kreditne institucije s pristopom IRB v zvezi z njihovim portfeljem izpostavljenosti do fizičnih oseb, zavarovanih s hipoteko na stanovanjskih nepremičninah, ki se nahajajo na Nizozemskem. Iz ukrepa so izvzeti krediti, ki jih krije nacionalni sistem jamstva za hipotekarne kredite.
2. Najnižja povprečna utež tveganja se izračuna tako:
 - (a) Pri vsaki postavki izpostavljenosti, ki sodi v okvir ukrepa, se za del kredita, ki ne presega 55 % tržne vrednosti nepremičnine, s katero je kredit zavarovan, dodeli utež tveganja v višini 12 %, za preostali del kredita pa se dodeli utež tveganja v višini 45 %. Razmerje LTV, ki se uporabi pri tem izračunu, bi bilo treba določiti v skladu z veljavnimi določbami Uredbe (EU) št. 575/2013.
 - (b) Najnižja povprečna utež tveganja portfelja je enaka z izpostavljenostjo tehtanemu povprečju uteži tveganja posameznih kreditov, ki se izračunajo, kakor je opisano zgoraj. Posamezni krediti, ki so izvzeti iz ukrepa, se pri izračunu najnižje povprečne uteži tveganja ne upoštevajo.
3. Ta ukrep ne nadomešča obstoječih kapitalskih zahtev, ki so določene v Uredbi (EU) št. 575/2013 in izhajajo iz nje. Banke, za katere se ukrep uporablja, morajo povprečno utež tveganja dela portfelja hipotekarnih kreditov, ki sodi v okvir tega ukrepa, izračunati na podlagi rednih veljavnih določb Uredbe (EU) št. 575/2013 in na podlagi metode, ki je določena v tem ukrepu. Pri izračunu kapitalskih zahtev morajo nato uporabiti tisto od teh dveh povprečnih uteži tveganja, ki je višja.

II. Vzajemnost

4. Ustreznim organom se priporoča, da zagotovijo vzajemnost nizozemskega ukrepa tako, da ga uporabijo za kreditne institucije, ki so pridobile dovoljenje v matični državi članici in uporabljajo pristop IRB ter imajo izpostavljenosti do fizičnih oseb, zavarovane s stanovanjskimi nepremičninami, ki se nahajajo na Nizozemskem, saj bi njihov bančni sektor prek podružnic lahko bil ali postal neposredno ali posredno izpostavljen sistemskemu tveganju na nizozemskem stanovanjskem trgu.
5. V skladu s podpriporočilom C(2) se ustreznim organom priporoča, da uporabijo ukrep, ki je enak ukrepu, ki ga je na Nizozemskem izvedel organ, pristojen za aktiviranje, v roku, določenem v podpriporočilu C(3).
6. Če v jurisdikciji ustreznih organov ni na voljo enak ukrep makrobonitetne politike, se jim priporoča, da po posvetovanju z ESRB uporabijo ukrep makrobonitetne politike, ki je na voljo v njihovi jurisdikciji in katerega učinek je najbolj enakovreden učinku zgoraj navedenega ukrepa, ki se priporoča za vzajemnost, vključno s sprejetjem nadzorniških ukrepov in uporabo nadzorniških pooblastil, določenih v oddelku IV poglavja 2 naslova VII Direktive 2013/36/EU. Ustreznim organom se priporoča, da enakovreden ukrep sprejmejo najpozneje v štirih mesecih po objavi tega priporočila v *Uradnem listu Evropske unije*.

III. Prag pomembnosti

7. Ukrep dopolnjuje posamezni instituciji lasten prag pomembnosti, ki ustrezne organe, ki zagotavljajo vzajemnost ukrepa, usmerja pri morebitni uporabi načela *de minimis*. Institucije se lahko izvzamejo iz najnižje povprečne uteži tveganja za kreditne institucije s pristopom IRB v zvezi z njihovim portfeljem izpostavljenosti do fizičnih oseb, zavarovanih s hipoteko na stanovanjskih nepremičninah, ki se nahajajo na Nizozemskem, če ta vrednost ne presega 5 milijard EUR. Za potrebe praga pomembnosti se ne vštevajo krediti, ki jih krije nacionalni sistem jamstva za hipotekarne kredite.
8. V skladu z oddelkom 2.2.1 Priporočila ESRB/2015/2 je prag pomembnosti v višini 5 milijard EUR najvišja priporočena raven praga. Ustrezni organi, ki zagotavljajo vzajemnost, lahko zato namesto uporabe priporočenega praga določijo nižji prag za svoje jurisdikcije, kjer je to primerno, ali zagotovijo vzajemnost ukrepa brez praga pomembnosti.

Norveška

- Stopnja blažilnika sistemskih tveganj v višini 4,5 % za izpostavljenosti na Norveškem, ki se uporablja v skladu s členom 133 Direktive 2013/36/EU, kakor se uporablja za Norveško in na Norveškem od 1. januarja 2020 v skladu s pogoji iz Sporazuma o Evropskem gospodarskem prostoru (Sporazum EGP) (v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2013/36/EU, kakor se uporablja za Norveško in na Norveškem od 1. januarja 2020), za vse kreditne institucije, ki so pridobile dovoljenje na Norveškem;
- spodnja meja za povprečno utež tveganja v višini 20 % za izpostavljenosti do stanovanjskih nepremičnin na Norveškem, ki se uporablja v skladu s členom 458(2)(d)(vi) Uredbe (EU) št. 575/2013, kakor se uporablja za Norveško in na Norveškem od 1. januarja 2020 v skladu s pogoji iz Sporazuma EGP (v nadaljnjem besedilu: Uredba (EU) št. 575/2013, kakor se uporablja za Norveško in na Norveškem od 1. januarja 2020), za kreditne institucije, ki so pridobile dovoljenje na Norveškem in za izračun regulativnih kapitalskih zahtev uporabljajo pristop na podlagi notranjih bonitetnih ocen (IRB);
- spodnja meja za povprečno utež tveganja v višini 35 % za izpostavljenosti do poslovnih nepremičnin na Norveškem, ki se uporablja v skladu s členom 458(2)(d)(vi) Uredbe (EU) št. 575/2013, kakor se uporablja za Norveško in na Norveškem od 1. januarja 2020, za kreditne institucije, ki so pridobile dovoljenje na Norveškem in za izračun regulativnih kapitalskih zahtev uporabljajo pristop IRB.

I. Opis ukrepov

1. *Finansdepartementet* (norveško ministrstvo za finance) je od 31. decembra 2020 uvedel tri ukrepe, in sicer (i) zahtevo glede blažilnika sistemskih tveganj za izpostavljenosti na Norveškem v skladu s členom 133 Direktive 2013/36/EU, kakor se uporablja za Norveško in na Norveškem od 1. januarja 2020; (ii) spodnjo mejo za povprečno utež tveganja za izpostavljenosti do stanovanjskih nepremičnin na Norveškem v skladu s členom 458(2)(d)(vi) Uredbe (EU) št. 575/2013, kakor se uporablja za Norveško in na Norveškem od 1. januarja 2020, ter (iii) spodnjo mejo za povprečno utež tveganja za izpostavljenosti do poslovnih nepremičnin na Norveškem v skladu s členom 458(2)(d)(vi) Uredbe (EU) št. 575/2013, kakor se uporablja za Norveško in na Norveškem od 1. januarja 2020.

2. Stopnja blažilnika sistemskih tveganj je določena na 4,5 % in se uporablja za domače izpostavljenosti vseh kreditnih institucij, ki so pridobile dovoljenje na Norveškem. Za kreditne institucije, ki ne uporabljajo naprednega pristopa IRB, pa je stopnja blažilnika sistemskih tveganj, ki se uporablja za vse izpostavljenosti, določena na 3 % do 31. decembra 2022; po tem datumu je stopnja blažilnika sistemskih tveganj, ki se uporablja za vse domače izpostavljenosti, določena na 4,5 %.
3. Ukrep spodnje meje za utež tveganja za stanovanjske nepremičnine je posamezni instituciji lastna spodnja meja za utež tveganja za izpostavljenosti do stanovanjskih nepremičnin na Norveškem, ki se uporablja za kreditne institucije, ki uporabljajo pristop IRB. Spodnja meja za utež tveganja za nepremičnine se nanaša na z izpostavljenostjo tehtano povprečje uteži tveganja v portfelju stanovanjskih nepremičnin. Norveške izpostavljenosti do stanovanjskih nepremičnin bi bilo treba razumeti kot izpostavljenosti na drobno, zavarovane z nepremičninami na Norveškem.
4. Ukrep spodnje meje za utež tveganja za poslovne nepremičnine je posamezni instituciji lastna spodnja meja za utež tveganja za izpostavljenosti do poslovnih nepremičnin na Norveškem, ki se uporablja za kreditne institucije, ki uporabljajo pristop IRB. Spodnja meja za utež tveganja za nepremičnine se nanaša na z izpostavljenostjo tehtano povprečje uteži tveganja v portfelju poslovnih nepremičnin. Norveške izpostavljenosti do poslovnih nepremičnin bi bilo treba razumeti kot izpostavljenosti do podjetij, zavarovane z nepremičninami na Norveškem.

II. Vzajemnost

5. Ustreznim organom se priporoča, da zagotovijo vzajemnost norveških ukrepov za izpostavljenosti, ki se nahajajo na Norveškem, v skladu s členom 134(1) Direktive (EU) 2013/36/EU oziroma členom 458(5) Uredbe (EU) št. 575/2013. Ustreznim organom se priporoča, da zagotovijo vzajemnost stopnje blažilnika sistemskih tveganj v 18 mesecih po objavi tega priporočila, kakor je spremenjeno s Priporočilom ESRB/2021/3 Evropskega odbora za sistemska tveganja (*****), v *Uradnem listu Evropske unije*, razen če je v spodnjem odstavku 7 določeno drugače. Za spodnje meje za povprečno utež tveganja za izpostavljenosti do stanovanjskih in poslovnih nepremičnin na Norveškem je treba zagotoviti vzajemnost v standardnem prehodnem obdobju treh mesecev, določenem v Priporočilu ESRB/2015/2.
6. Če v jurisdikciji ustreznih organov niso na voljo enaki ukrepi makrobonitetne politike, se jim v skladu s podpriporočilom C(2) priporoča, da po posvetovanju z ESRB uporabijo ukrepe makrobonitetne politike, ki so na voljo v njihovi jurisdikciji in katerih učinek je najbolj enakovreden učinku zgoraj navedenih ukrepov, ki se priporočajo za vzajemnost. Ustreznim organom se priporoča, da enakovredne ukrepe za zagotovitev vzajemnosti spodnjih mej za povprečno utež tveganja za izpostavljenosti do stanovanjskih in poslovnih nepremičnin sprejmejo v 12 mesecih oziroma za zagotovitev vzajemnosti stopnje blažilnika sistemskih tveganj v 18 mesecih po objavi tega priporočila v *Uradnem listu Evropske unije*, razen če je v spodnjem odstavku 7 za blažilnik sistemskih tveganj določeno drugače.
7. Dokler se Direktiva (EU) 2019/878 ne začne uporabljati za Norveško in na Norveškem v skladu s pogoji iz Sporazuma EGP, lahko ustrezni organi zagotovijo vzajemnost norveškega ukrepa blažilnika sistemskih tveganj na način in na ravni, ki upošteva prekrivanje ali razlike med kapitalskimi zahtevami, ki se uporabljajo v njihovi državi članici in na Norveškem, če upoštevajo naslednja načela:
 - (a) kritje tveganja: ustrezni organi bi morali zagotoviti, da se ustrezno obravnava sistemsko tveganje, ki se ga z norveškim ukrepom skuša zmanjšati;
 - (b) preprečitev regulativne arbitraže in zagotovitev enakih konkurenčnih pogojev: ustrezni organi bi morali zmanjšati možnost uhajanj in regulativne arbitraže ter po potrebi takoj odpraviti vsakršno regulativno vrzel; ustrezni organi bi morali zagotoviti enake konkurenčne pogoje med kreditnimi institucijami.

Ta odstavek se ne uporablja za ukrepe spodnje meje za povprečne uteži tveganja za izpostavljenosti do stanovanjskih in poslovnih nepremičnin.

III. Prag pomembnosti

8. Ukrepe dopolnjujejo posamezni instituciji lastni pragovi pomembnosti, ki temeljijo na izpostavljenostih, ki se nahajajo na Norveškem, in ustrezne organe, ki zagotavljajo vzajemnost ukrepa, usmerjajo pri morebitni uporabi načela *de minimis*, in sicer:

- (a) za blažilnik sistemskih tveganj je prag pomembnosti določen pri znesku tveganju prilagojenih izpostavljenosti v višini 32 milijard NOK, kar ustreza približno 1 % skupnega zneska tveganju prilagojenih izpostavljenosti na Norveškem, ki jih imajo kreditne institucije;
- (b) za spodnjo mejo za utež tveganja za stanovanjske nepremičnine je prag pomembnosti določen pri obsegu bruto kreditiranja v višini 32,3 milijarde NOK, kar ustreza približno 1 % bruto zavarovanih kreditov za stanovanjske nepremičnine norveškim strankam;
- (c) za spodnjo mejo za utež tveganja za poslovne nepremičnine je prag pomembnosti določen pri obsegu bruto kreditiranja v višini 7,6 milijarde NOK, kar ustreza približno 1 % bruto zavarovanih kreditov za poslovne nepremičnine norveškim strankam.
9. V skladu z oddelkom 2.2.1 Priporočila ESRB/2015/2 lahko ustrezni organi zadevne države članice izvzamejo posamezne kreditne institucije, ki so pridobile dovoljenje v matični državi članici in imajo izpostavljenosti na drobno na Norveškem. Za izpostavljenosti se šteje, da niso pomembne, če so pod posamezni instituciji lastnimi pragovi pomembnosti, določenimi v zgornjem odstavku 8. Ustrezni organi morajo pri uporabi pragov pomembnosti spremljati pomembnost izpostavljenosti in se jim priporoča, da uporabijo norveške ukrepe za predhodno izvzete posamezne kreditne institucije, ki so pridobile dovoljenje v matični državi članici, kadar se presežejo pragovi pomembnosti, določeni v zgornjem odstavku 8.
10. V skladu z oddelkom 2.2.1 Priporočila ESRB/2015/2 so pragovi pomembnosti, določeni v zgornjem odstavku 8, najvišje priporočene ravni pragov. Ustrezni organi, ki zagotavljajo vzajemnost, lahko zato namesto uporabe priporočenih pragov določijo nižje pragove za svoje jurisdikcije, kjer je to primerno, ali zagotovijo vzajemnost ukrepov brez praga pomembnosti.
11. Kadar v državah članicah ni pridobila dovoljenja nobena kreditna institucija, ki bi imela pomembne izpostavljenosti na Norveškem, se lahko ustrezni organi zadevnih držav članic odločijo, da ne zagotovijo vzajemnosti norveškega ukrepa, kakor je določeno v oddelku 2.2.1 Priporočila ESRB/2015/2. V tem primeru morajo ustrezni organi spremljati pomembnost izpostavljenosti in se jim priporoča, da zagotovijo vzajemnost norveških ukrepov, ko kreditna institucija preseže ustrezne pragove pomembnosti.

Švedska

Posamezni instituciji lastna spodnja meja za z izpostavljenostjo tehtano povprečje uteži tveganja, ki se uporabljajo za portfelj izpostavljenosti na drobno do dolžnikov z rezidentstvom na Švedskem, zavarovanih z nepremičninami, v višini 25 odstotkov, ki se uporablja v skladu s členom 458(2)(d)(vi) Uredbe (EU) št. 575/2013 za kreditne institucije, ki so pridobile dovoljenje na Švedskem in za izračun regulativnih kapitalskih zahtev uporabljajo pristop IRB.

I. Opis ukrepa

1. Švedski ukrep, ki se uporablja v skladu s členom 458(2)(d)(vi) Uredbe (EU) št. 575/2013 in velja za kreditne institucije, ki so pridobile dovoljenje na Švedskem in za izračun regulativnih kapitalskih zahtev uporabljajo pristop IRB, obsega posamezni instituciji lastno spodnjo mejo za z izpostavljenostjo tehtano povprečje uteži tveganja, ki se uporabljajo za portfelj izpostavljenosti na drobno do dolžnikov z rezidentstvom na Švedskem, zavarovanih z nepremičninami, v višini 25 odstotkov.
2. Z izpostavljenostjo tehtano povprečje je povprečje uteži tveganja posameznih izpostavljenosti, izračunano v skladu s členom 154 Uredbe (EU) št. 575/2013, tehtano z ustrezno vrednostjo izpostavljenosti.

II. Vzajemnost

3. V skladu s členom 458(5) Uredbe (EU) št. 575/2013 se ustreznim organom zadevnih držav članic priporoča, da zagotovijo vzajemnost švedskega ukrepa tako, da ga v roku, določenem v podpriporočilu C(3), uporabijo za podružnice, ki se nahajajo na Švedskem ter so podružnice kreditnih institucij, ki so pridobile dovoljenje v matični državi članici in uporabljajo pristop IRB.
4. Ustreznim organom se priporoča, da zagotovijo vzajemnost švedskega ukrepa tako, da ga uporabijo za kreditne institucije, ki so pridobile dovoljenje v matični državi članici in uporabljajo pristop IRB ter imajo neposredne izpostavljenosti na drobno do dolžnikov z rezidentstvom na Švedskem, zavarovane z nepremičninami. V skladu s podpriporočilom C(2) se ustreznim organom priporoča, da uporabijo ukrep, ki je enak ukrepu, ki ga je na Švedskem izvedel organ, pristojen za aktiviranje, v roku, določenem v podpriporočilu C(3).

5. Če v jurisdikciji ustreznih organov ni na voljo enak ukrep makrobonitetne politike, se jim priporoča, da po posvetovanju z ESRB uporabijo ukrep makrobonitetne politike, ki je na voljo v njihovi jurisdikciji in katerega učinek je najbolj enakovreden učinku zgoraj navedenega ukrepa, ki se priporoča za vzajemnost. Ustreznim organom se priporoča, da enakovreden ukrep sprejmejo najpozneje v štirih mesecih po objavi tega priporočila v *Uradnem listu Evropske unije*.

III. Prag pomembnosti

6. Ukrep dopolnjuje posamezni instituciji lasten prag pomembnosti, ki znaša 5 milijard SEK in ustrezne organe, ki zagotavljajo vzajemnost ukrepa, usmerja pri morebitni uporabi načela *de minimis*.
7. V skladu z oddelkom 2.2.1 Priporočila ESRB/2015/2 lahko ustrezni organi zadevne države članice izvzamejo posamezne kreditne institucije s pristopom IRB, ki so pridobile dovoljenje v matični državi članici ter katerih izpostavljenosti na drobno do dolžnikov z rezidentstvom na Švedskem, zavarovane z nepremičninami, niso pomembne in so pod pragom pomembnosti v višini 5 milijard SEK. Ustrezni organi morajo pri uporabi praga pomembnosti spremljati pomembnost izpostavljenosti in se jim priporoča, da uporabijo švedski ukrep za predhodno izvzete posamezne kreditne institucije, ki so pridobile dovoljenje v matični državi članici, kadar se preseže prag pomembnosti v višini 5 milijard SEK.
8. Kadar v zadevnih državah članicah ni pridobila dovoljenja nobena kreditna institucija s pristopom IRB, katere podružnice bi se nahajale na Švedskem ali ki bi imela neposredne izpostavljenosti na drobno do dolžnikov z rezidentstvom na Švedskem, zavarovane z nepremičninami, ter ki bi imela izpostavljenosti na drobno do dolžnikov z rezidentstvom na Švedskem, zavarovane z nepremičninami, v višini vsaj 5 milijard SEK, se lahko ustrezni organi zadevnih držav članic odločijo, da ne zagotovijo vzajemnosti švedskega ukrepa, kakor je določeno v oddelku 2.2.1 Priporočila ESRB/2015/2. V tem primeru morajo ustrezni organi spremljati pomembnost izpostavljenosti in se jim priporoča, da zagotovijo vzajemnost švedskega ukrepa, ko kreditna institucija, ki uporablja pristop IRB, preseže prag v višini 5 milijard SEK.
9. V skladu z oddelkom 2.2.1 Priporočila ESRB/2015/2 je prag pomembnosti v višini 5 milijard SEK najvišja priporočena raven praga. Ustrezni organi, ki zagotavljajo vzajemnost, lahko zato namesto uporabe priporočenega praga določijo nižji prag za svoje jurisdikcije, kjer je to primerno, ali zagotovijo vzajemnost ukrepa brez praga pomembnosti..

(*) Uredba (EU) št. 549/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. maja 2013 o Evropskem sistemu nacionalnih in regionalnih računov v Evropski uniji (UL L 174, 26.6.2013, str. 1).

(**) Izvedbena uredba Komisije (EU) št. 680/2014 z dne 16. aprila 2014 o določitvi izvedbenih tehničnih standardov v zvezi z nadzorniškimi poročanjem institucij v skladu z Uredbo (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 191, 28.6.2014, str. 1).

(***) Recommandation du comité du risque systémique du 9 novembre 2020 relative aux crédits portant sur des biens immobiliers à usage résidentiel situés sur le territoire du Luxembourg (CRS/2020/005).

(****) Règlement CSSF N° 20-08 du 3 décembre 2020 fixant des conditions pour l'octroi de crédits relatifs à des biens immobiliers à usage résidentiel situés sur le territoire du Luxembourg.

(*****) Priporočilo ESRB/2021/3 Evropskega odbora za sistemska tveganja z dne 30. aprila 2021 o spremembi Priporočila ESRB/2015/2 o ocenjevanju čezmejnih učinkov ukrepov makrobonitetne politike in njihovi prostovoljni vzajemnosti (UL C 222, 11.6.2021, str. 1).“